

министрацията и финанситъ въ Княжеството отъ привременното правителство на горѣпомянатата комисия, а въ Румелия — отъ правителството на Султана“.

Прѣдсѣдателя мисли, че Руската поправка, която ще се прѣдстави въ идущето засѣданіе, има твърдѣ важно значение за правата на военната окупация, която се е обезпечила за деветъ мѣсяца. Като се повраща къмъ искаваната вече отъ него мисль, Н. Свѣтлость повтаря, че споредъ неговото мнѣние второстепеннитѣ въпроси не трѣбвало бы да се разискватъ въ Конгреса. На възбудения сега въпросъ тъй гледа като на второстепененъ и мисли, че Конгреса излиза изъ границитѣ на подлежащитѣ нему разисквания, като повдига въпроси за събранието на българскитѣ първенци, за рускитѣ комисари и за европейски комисии. Въ тѣзи обсъждания на подробности той не съгледва нѣкакъвъ европейски интересъ. Впрочемъ Н. Свѣтлость твърдѣ малко довѣрие има къмъ резултата на обсъжданиѣ съвѣщанія на първенцитѣ (нотабилитѣ). Като натяква на разстроеното си здравіе, което едва ли ще му позволи да присѣтствова на много засѣдания, той искава мнѣние да се остави България на страна, щомъ се достигне до едно съгласіе върху началата, и да се пристъпи по-скоро до обсъжданіето на другитѣ по важни точки отъ С.-Стефанскій договоръ, каквито сж на пр. въпроситѣ за териториалнитѣ измѣненія и за плаваніето. Той смѣта да прѣдложи на Конгреса да се разгледатъ въ идущето засѣданіе и нѣкои отъ подчиненитѣ въпроси, нъ безъ да се зазира на дълго освѣнъ върху онѣзи прѣдмѣти, които иматъ нѣкаква дѣйствителна европейска важность. Впрочемъ прѣдсѣдателя не мисли да влияе върху намѣреніята и чувствата на своитѣ другари и съ тия свои думи той не е искалъ да направи друго нѣщо, освѣнъ да си искаже личното мнѣние.

Графъ Корти намира, че не е толкова трудно да се доведатъ рускитѣ и австрийскитѣ пълномощници до едно съгласіе. Н. Прѣвосходителство забѣлѣзва, че комисията на консулитѣ, която графъ Шувалевъ допуска, въ сжщността си доста добръ отговаря на желаніята на графа Андраши и се прѣобраща на истинска европейска комисия, когато се вземе въ внимание, че съ назначеніето на консулитѣ държавитѣ ще назначаватъ въ тѣхното лице и своитѣ комисари.

Колкото до правото за апелъ прѣдъ Конференцията на посланницитѣ въ Цариградъ, върху това графъ Корти счита